

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

इत्युक्तः सतदाकृष्णस्तपोवननिवासिभिः ॥ मानयामास तान्सर्वानृषीन्देवकिनन्दनः ॥ ९ ॥ अथर्षयः संप्रहृष्टाः पुनस्ते कृष्णमब्रुवन् ॥ पुनः पुनर्दर्शयाम्मान्सदेवमधुसूदन ॥ १० ॥ नहिनः सारतिः स्वर्गेया च त्वद्दर्शनविभो ॥ तद्वतं च महाबाहो यदा ह भगवान्भवः ॥ ११ ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं रहस्यमरिक्शने ॥ त्वमेव त्वर्थतत्त्वज्ञः पृष्टोऽस्मान् पृच्छसे यदा ॥ १२ ॥ तदस्माभिरिदं गुह्यं त्वयि यार्थमुदाहृतं ॥ न च ते विदितं किंचिच्चिपुलोकेषु विद्यते ॥ १३ ॥ जन्म चैव प्रसूतिश्च चान्यत्कारणं विभो ॥ वयं तु बहुवापल्यादशकागुह्यधारणे ॥ १४ ॥ ततः स्थिते त्वयि विभो लघुत्वात्प्रलपामहे ॥ न हि किंचित्तदाश्चर्यं यन्न वेत्ति भवानिह ॥ १५ ॥ दिवि वाभुवि वा देवसर्वं हि विदितं तव ॥ साधयामवयं कृष्ण बुद्धिं पुष्टिं मवानुहि ॥ १६ ॥ पुत्रस्ते सदृशस्तात विशिष्टो वा भविष्यति ॥ महाप्रभावसंयुक्तो दीप्तिर्कीर्तिकरः प्रभुः ॥ १७ ॥ भोष्म उवाच ततः प्रणम्य देवेशं यादवं पुरुषोत्तमं ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्य प्रजग्मुस्ते महर्षयः ॥ १८ ॥ सोयं नारायणः श्रीमान्दीप्त्या परमयायुतः ॥ व्रतं यथावत्तच्चीर्त्वा द्वारकां पुनरागमत् ॥ १९ ॥ पूर्णचदशमे मासि पुत्रोऽस्य परमाद्भुतः ॥ रुक्मिण्यां संमतो जज्ञे शूरो वंशधरः प्रभो ॥ २० ॥ सकामः सर्वभूतानां सर्वभावगतो नृप ॥ असुराणां सुराणां च चरत्यंतर्गतः सदा ॥ २१ ॥ सोयं पुरुषशार्दूलो मेघवर्णश्चतुर्भुजः ॥ संश्रितः पांडवान् प्रमृणा भवंतश्चैनमाश्रिताः ॥ २२ ॥ कीर्तिं लक्ष्मीं धृतिं चैव स्वर्गमार्गस्तथैव च ॥ यत्रैप संस्थितस्तत्र देवो विष्णुस्त्रिविक्रमः ॥ २३ ॥ सेंद्रादेवास्त्रयस्त्रिंशदेषनात्र विचारणा ॥ आदिदेवो महादेवः सर्वभूतप्रतिश्रयः ॥ २४ ॥ अनादिनिधनो व्यक्तो महात्मा मधुसूदनः ॥ अयं जातो महातेजाः सुराणामर्थसिद्धये ॥ २५ ॥ सुदुस्तरार्थतत्त्वस्य वक्ता कर्ता च माधवः ॥ तव पार्थ जयः कृत्स्नस्तव कीर्तिस्तथा तुला ॥ २६ ॥ तव यं पृथिवी देवी कृत्स्नानारायणाश्रयात् ॥ अयं नाथस्तवाचित्यो यस्य नारायणो गतिः ॥ २७ ॥ स भवांस्त्वमुपाध्वर्युराग्नौ हुतवानृपान् ॥ कृष्णसुवेण महता युगांताग्निं समेन वै ॥ २८ ॥ दुर्योधनश्च शोच्यो सौ सपुत्रश्चातृ बांधवः ॥ कृतवान्योऽबुधः क्रोधाद्धरिगांडी विविग्रहं ॥ २९ ॥ दैतेयादाने वेंद्राश्च महाकायामहाबलाः ॥ चक्राग्नौ क्षयमापन्ना दावाग्नीशालभाइव ॥ ३० ॥ प्रतियोद्धुं न शक्यो हिमानुषैरेष संयुगे ॥ विहीनैः पुरुषव्याघ्रसत्त्वशक्तिबलादिभिः ॥ ३१ ॥ जयो योगीयुगांताभः सव्यसाचीरणाग्रगः ॥ तेजसा हतवान्सर्वसुयोधनबलं नृप ॥ ३२ ॥ यत्तु गोवृषभां केन मुनिभ्यः समुदाहृतं ॥ पुराणं हिमवत्पृष्ठे तन्मे निगदतः शृणु ॥ ३३ ॥